

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

Ajánlás nélkül

*A pogány papoktól mentséged nem lesz
alakot váltva visszajárnak
varangytestükből szemközt hugyoznak
eszélős lidércként utadba állnak
ködöt húbognak összevibognak
s amíg lassúdon látásod veszted
tompítsa elméd fekete fátyol
ne érezd idő előtt a veszted.*

*Haraggal indulsz a nyári batárnak
bol a pacsirták énekekkel élnek
s bár nem vagy te úr egy porszem fölött se
a borotva kezekben nyitatlan éled
kimetszed nyelvét az égi madárnak
bisz hiénavér fortyog ereidben
meg fogsz lakolni meg fogsz lakolni
betedíziglen betedíziglen.*

*Nagypénteken a harang ha hallgat
s a százéves holló fiait mossa
setét végzeted fattyúval ver meg
te akartad így teremtés rossza
fiadnak dupla és béna lesz nyelve
örökkön-örökké folyni fog nyála
szívedet torkodból nyomd vissza nyeld le
készülj a végső véres imára.*

*Szólítsd elő a rozsdás beretvát
kasztráld a kölyköt amíg nem késő
lányunokád is teltszájú néma
hiába lesz a két szeme kéklő
mint Jeruzsálem fölött a kárpit
mikor az Úr épp nyájjait nézi
az ő szülőrését nem varrhatod be
ha nemzője nem hát kije vagy néki
dugd be egy formás fenyőtobozzal
engedd el aztán a gyermeket szépen
mielőtt kupolád fejedre rogya
kevély lelkednek örületében...*